Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40167
Copyright: Melk, Benediktinerstift

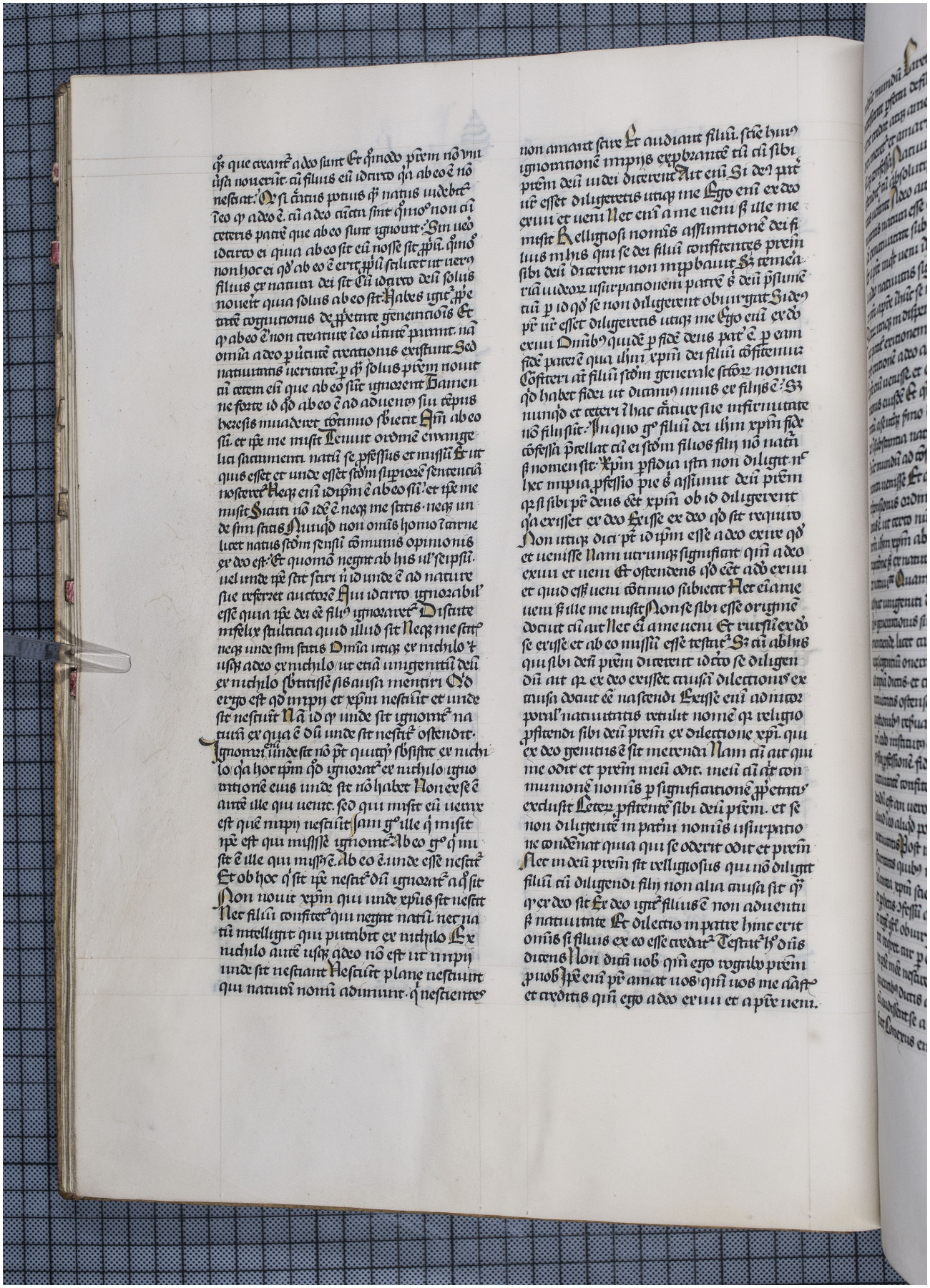

qꝫ que creatꝰ a deo sunt Et qnqd prem nõ vm
usa nouerit. cũ filius eũ idcirco qꝫ ab eo ẽ nõ
nesciat. Qꝫ si ãtius patris qꝫ natus uidebꝰ
ẽ eo q a deo ẽ. cũ a deo ãtem sint qnqꝫ non cũ
ceteris patre que ab eo sunt ignorat. Sin uerõ
idcirco ei quia ab eo sit eũ nosse sit ꝓprium. qnqꝫ
non hoc ei qd ab eo ẽ erit ꝓpriũ scilicet ut uerꝰ
filius ex natura dei sit Cũ idcirco deũ solus
noueꝫ quia solus ab eo sit. Hales igitꝫ ꝓ e
tre cognitionis de ꝓprietate generationis Et
q ab eo ẽ non creature ẽ eo utute puruit. nã
omia a deo ꝓutute creationis exstiterunt. Sed
naturalis uerituꝫ ꝓ qꝫ solus prem nouit
cũ ceteris eũ que ab eo sit ignorent. Damen
ne forte id qd ab eo ẽ ad aduenꝰ siu tepus
heresis muaderet. continuo subiecit. Ego ab eo
sũ. et qꝫ me misit. Tenuit ordinem euange
lica sacramenti natũ se pessus et missũ. Et ut
quis esset et unde esset sdm superiorem sententiam
nosceret. Neqꝫ enim idipsum ẽ ab eo sũ. et qꝫ me
misit. Siquidem nõ idem ẽ neqꝫ me scitis. neqꝫ un
de sim scitis. Numqd non omis homo terrene
uitet natus sdm sensũ cõmunis opinionis
ex deo est. Et quomõ negat ab his ul' se ipsũ.
uel unde qꝫ sit scire ũ id unde ẽ ad naturam
sue referret auctorem. Qui idcirco ignorabil'
esse quia qꝫ dei ẽ filiꝰ ignoraret. Disciplinam
infelix stultitia quid illud sit. Neqꝫ me scitis
neqꝫ unde sim scitis. Omia utqꝫ ex nichilo
usq a deo ex nichilo ut etiam unigenitũ deũ
ex nichilo subtrahere sis ausa mentiri. Qd
ergo est qd mundꝰ et xpm nesciuit et unde
sit nesciuit. Nã id q unde sit ignorat na
turã ex qua ẽ dũ unde sit nesciꝫ ostendit.
Ignorat etiam unde sit nõ pt quisq' subsistere ex nichi
lo qa hoc ipm qd ignoratꝫ ex nichilo igno
rationem eius unde sit nõ habet. Non erse ẽ
autem ille qui uenit. sed qui misit eũ uenire
est quem mundꝰ nesciuit. Iam qꝫ ille q misit
qꝫ est qui missse ignoratꝫ. Ab eo qꝫ q mi
sit ẽ ille qui missꝰ ẽ. ab eo ẽ. unde esse nesciꝫ
Et ob hoc q sit qꝫ nesciꝫ deũ ignoratꝫ a q sit
Non nouit xpm qui unde xpus sit nesciꝫ
Nec filiũ confiteꝫ qui negat natũ. nec na
tũ intelligit qui putabit ex nichilo. Ex
nichilo autem usq a deo nõ est ut mundꝰ
unde sit nesciant. Nesciuit plane nesciunt
qui naturã nomi adimunt. q nescientes
non amant sciri. Et audiant filiũ. sicut hunꝰ
ignominiosum mundꝰ exprobrantem tũ cũ sibi
prem deũ uidei dicerent. Aut eũ. Si deꝰ pat
re esset diligeretis utqꝫ me. Ego enim ex deo
exiui et ueni. Nec enim a me ueni sed ille me
misit. Religiosi nomis assumptione dei fi
lius mihis qui se dei filiũ confitentes prem
sibi deũ dicerent non mundꝰ habuit. Si ceteca
riã uidear usurpationem patre ẽ deũ psumẽ
tũ p id qd se non diligerent obiurgat. Si deꝰ
pr ue esset diligeretis utqꝫ me. Ego enim ex deo
exiui. Omnibꝰ quidem p fidem deus pat ẽ. p eam
fidem patre ẽ qua ulm xpm dei filiũ cõfitemur.
Cõfiteri aũ filiũ sdm generale stoꝝ nomen
qd habet fidei ut dicamꝰ unus ex filiis ẽ? Si
numqd et ceteri ẽ hac ãtate sue infirmitate
nõ filii sit. Inquio qꝫ filiũ dei ulm xpm fide
cõfessa prellat cũ ei sdm filios filii nõ natũ
sed nomen sit. Xpm pfidia usm non diligit nc
hec impia pfessio pie ẽ assumit deũ prem
qꝫ si sibi pr deus esset xpm ob id diligerent
qa exisset ex deo. Exisse ex deo qd sit requiro
Non utqꝫ dicꝰ pr id ipm esse a deo exiuit qd
et uenisse. Nam utrumqꝫ significat quia a deo
exiui et ueni. Et ostendens qd esset a deo exiui
et quid esset ueni continuo subiecit. Nec ea me
ueni sed ille me misit. Non se sibi esse originem
dicit cũ ait. Nec ea me ueni. Et rursus ex deo
se exisse et ab eo missũ esse testatꝰ. Si cũ ab his
qui sibi deũ prem dicerent id eo se diligen
dũ ait qꝫ ex deo exisset causa dilectionis ex
musa dicit esse nascendi. Exisse enim ad mundꝰ
potest' nativitatis retulit nomen qꝫ religio
psitendi sibi deũ presin ex dilectione xpi. qui
ex deo genitus ẽ sit metendi. Nam cũ ait qui
me odit et prem meũ odit. meũ cũ ait con
munione nomis p significationem ꝓprietatis
excluxit. Letetur psitentes sibi deũ prem. et se
non diligentes in patrin nomis usurpatio
ne condemnat quia qui se odertit odit et prem
Nec in deũ prem sit religiosus qui nõ diligit
filiũ cũ diligendi filii non alia causa sit qꝫ
q ex deo sit. Et deo igitꝫ filius ẽ non aduentu
sed natuitate. Et dilectio in patre hinc erit
omis si filius ex eo esse credatꝰ. Testatur dõs
dicens. Non dicũ uob quia ego rogabo prem
pro uob. Ipse enim pr amat uos quia uos me amas
et credidistis quia ego a deo exiui et a prem ueni.